

Nejvyšší soud uložil prvnímu soudu, by o pohledávce (její výši) Z. n. pojišťovny znovu rozhodl.

Důvody:

I když opětná dražba jest jen pokračování původního dražebního řízení a nejde o samostatnou exekuci, není to rozhodné pro souzený případ. Předpis § 172, odst. 2 ex. ř. slouží k ochraně věřitelů knihovních, aby při dražbě a při podávání byli informováni, do jaké výše mají podávat, aby byla nejvyšším podáním kryta jejich pohledávka, neboť z veřejné knihy nelze poznati výši pohledávek požívajících přednostního pořadí. Tomuto účelu vyhovuje při opětné dražbě i přihláška učiněná k novému dražebnímu roku, neboť pravoplatným povolením nové dražby se dražební řízení vrací do stadia, v kterém bylo před provedením prvního dražebního roku, v němž byl udělen příklep zrušený povolením nové dražby. Neprávem proto nepřihlédly nižší soudy k pohledávce stěžovatelčině. Důsledkem svého právního názoru nerozhodly nižší soudy o výši přihlášené pohledávky a jejího příslušenství. Nejvyššímu soudu scházejí podklady pro výpočet této pohledávky. Byla proto usnesení nižších soudů zrušena a věc vrácena prvnímu soudu k novému rozhodnutí.

Čís. 15418.

Žaloba domáhající se jen zrušení dlužního úpisu (právního jednání jím vyjádřeného) jest žalobou určovací.

(Rozh. ze dne 18. září 1936, Rv II 1022/34.)

Žalobce žádal za odsouzení žalovaného k zaplacení 4.000 Kč s přísl. nebo k výmazu zástavního práva, aby mohl postoupiti pozemky ty bez onoho břemene synu Františkovi, a přednesl, že zástavní právo žalovaného pro pohledávku v částce 4.000 Kč s přísl. bylo vloženo na jeho pozemku na základě dlužního úpisu, který však byl fingoán a tedy jest neplatný. Tuto žalobní prosbu pozměnil po případě doplnil tak, že se právní jednání, t. j. dlužní úpis mezi žalobcem a žalovaným, zrušuje a obmezil o zaplacení částky 4.000 Kč s přísl. **Nižší soudy** uznaly podle žaloby.

Nejvyšší soud žalobu zamítl.

Důvody:

Názor odvolacího soudu, že nejde o žalobu určovací vzhledem k žalobní prosbě, nelze schváliti. Této prosbě možno rozuměti jen tak, že se žaluje o uznání neplatnosti právního poměru podle uvedeného dlužního úpisu, že tu tedy poměr ten není. To však jest obsah určovací žaloby podle § 228 c. ř. s. Žalovanému se neukládá žádné plnění, ačkoli žalobci šlo o výmaz neexistujícího dluhu, jehož se také domáhal pů-

vodní žalobní prosbou. Rozsudek při žalobě o plnění jest určen k tomu, aby tvořil podklad k exekuci (§ 1 č. 1 ex. ř.), nesplní-li odsouzený to, co mu rozsudek ukládá. Výrok nižších soudů ve věci však nelze exekučně vykonati. Jestliže tedy jde o žalobu určovací, náleželo žalobci, aby prokázal, že má právní zájem na určení neplatnosti uvedeného právního poměru. Žalovaný právem uplatňuje, že tu tyto podmínky určovací žaloby nejsou. Žalobce nepřednesl po této stránce nic a ani ze stavu věci nelze poznati jeho právní zájem na určení neplatnosti uvedeného právního poměru. Že a proč by se nemohl domáhati plnění, žalobce ani nepřednesl, naopak původně sám o plnění taková žaloval. Může-li žalovati o plnění, musil by k opodstatnění žaloby o pouhé určení prokázati zvláštní zájem na určení. Takového tu není a zejména nelze usouditi, že by žaloba s touto prosbou zamezila jiné spory. Nejsou tu předpoklady určovací žaloby podle § 228 c. ř. s., jakou jest žaloba, o kterou v souzeném případě jde, a už proto jest dovolání vyhověti, aniž jest třeba se zabývati dalšími vývody dovolacími.

Čís. 15419.

Usnesenie vyrovnačieho komisára, aby dlžník do určitej doby zaplatil alebo zaistil odmenu vyrovnačieho správcu a paušálny poplatok — tento v určitej výške — pod následkami odoprenia potvrdenia vyrovnania, treba pokladať za vyzvanie podľa § 58, odst. 1 č. 4 vyr. por., a nie je proti nemu rekurz prípustný.

(Rozh. z 18. septembra 1936, R III 584/36.)

Súd prvej stolice vo vyrovnacej veci vyzval dlžníčku, aby do 15 dní preukázala, že zaplatila bernému úradu v T. paušálny poplatok (vyrovnačí poplatok) v sume 60.441 Kč 40 h a vyrovnacie útraty vyrovnačieho správcu, a to na odmenu 20.000 Kč a na jeho hotové výdavky 319 Kč 80 h, alebo, aby preukázala, že uvedený poplatok a útraty zaistila složením v hotovosti do súdneho depozita, ináč odopre potvrdiť vyrovnanie podľa č. 4 odst. 1 § 58 vyr. por. Rekurný súd rekurz dlžníčky proti tomuto vyzvaniu odmietol.

Na jvyšší súd rekursu nevyhoveli.

Dôvody:

Napadnuté usnesenie môže byť so zreteľom na ustanovenie § 11 (4) zák. č. 120/1931 Sb. z. a n., podľa ktorého sa paušálny poplatok platí bez úradného vymerania (preskúmanie jeho výšky prislúcha finančnému úradu), považované len za vyzvanie dlžníčky, aby zaplatila — prípadne zaistila — útraty a poplatky, ktoré vyzvanie predpisuje § 58, odst. 1 č. 4 vyr. por.

Toto vyzvanie však nie je meritórnym rozhodnutím, proti ktorému by bol prípustný rekurz.